

MARTA RUBIO. Sant Pere de Vilamajor
Josep Plandiura Vilacís (Taradell, 1943) es troba al seu taller i està contemplant una peça de ferro de 18 metres de llargada que té al seu pati. Explica que 'allò' serà un campanar pel Prat del Llobregat. Una obra que se sumarà a moltes altres, com la porta del Museu Diocesà

de Barcelona o la magnífica escala del Teatre Auditori de Granollers. I és que les seves creacions es poden trobar al món i a casa. Des de la platja d'Arinaga de las Palmas de Gran Canaria, al 'Carro' de Santa Maria de Palautordera passant per la barana del balcó del Restaurant Can Pau de Sant Pere de Vilamajor.

'L'escultura és l'element pobre en arts plàstiques'

■ Josep Plandiura, escultor de Sant Pere de Vilamajor, és un dels màxims exponents del país del treball en ferro

-Això li ve de família?

-Jo vinc d'una família relativament benestant de Taradell però era inevitable que no et fessin treballar en una família d'una envergadura com la meua. A casa sempre em llevava a les 6 i abans d'anar a col·legi anava a donar aigua a les eugues, o ajudava al pastor que el ramat no se li escapés, o em deien que anés a buscar pinyes per encendre el foc fins que era l'hora d'anar a escola. Llavors agafava la bicicleta, em tapava amb papers de diari i anava cap a Vic a estudiar.

-D'on ha tret la vena artística?

-Estudiava el batxillerat a Vic, era un col·legi 'pijo', de gent burgesa, i és clar, totes aquestes coses de l'art i les llengües estaven molt accentuades. Jo dibuixava molt bé, podríem dir que era el millor i tot-hom em deia que m'hi havia de dedicar.

-Per on va començar?

-Durant molt de temps vaig dibuixar però al cap del temps, em vaig adonar que era daltònic, més ben dit, cromàtic. És a dir, no només confonc els colors sinó que el que faig és que quasi bé ho confonc tot. En aquell temps pintava amb canya, amb aquarel·la i encara m'encanta pintar a l'oli, però ho vaig deixar perquè confonia els colors i els barrejava a la paleta. Per això em vaig passar al còmic perquè no necessitava els colors. Sempre dic que quan sigui gran, m'agradaria pintar lliurement amb els colors tal i com els veig jo, sense que ningú em digués res. Per això, va ser més fàcil dedicar-me a l'escultura, perquè dominava el dibuix, la perspectiva i, a més, tenia moltes idees.

-Com va aprendre?

-Com que fer escultura requeria unes altres qualitats a part d'aquestes, en vaig anar aprenent amb molta gent que hi entenia i que s'hi dedicava i vaig anar reciclant els meus coneixements. També vaig fer cursos i classes i, per això, quan dibuixo, sempre faig els esbossos amb el torç ben fet i seguint les pautes que em van ensenyar.

-Quina és la seva inspiració?

-De l'expressió de les mans, del dibuix a l'aire, de la gesticulació de les mans quan fan formes a l'aire. Jo faig formes naturals, són dibuixos del que visualment veiem cada dia però que no retenim. En canvi, jo retinc els moviments i els volums que dibuixem. A la naturalesa

Josep Plandiura, treballant al seu taller del Centre d'Art la Rectoria de Sant Pere de Vilamajor (AdBM)

no hi ha formes rectes, per tant, jo faig les formes que són lògiques, naturals.

-Quin procés de creació segueix?

-Faig les maquetes perquè el client les vegi i, després, faig una foto del lloc on ha d'anar col·locada l'escultura i un foto-muntatge perquè tant jo com el meu client vegi com quedarà. Després agafo algunes de les fotografies que he fet i me les amplio, però en 'plan cateto' i en calculo les escales. Em diuen que això ho podria fer amb l'ordinador, però sé que amb les màquines no quedaria tal i com jo vull i, a més, em trauria feina d'uns quants dies.

"La societat necessita l'art i és així com puc aportar una petita part meua"

-Quan comença a construir l'escultura, pot modificar-la?

-No. No ho pots fer perquè hi entra la part tècnica que és el ferro. El ferro no admet el canvi, perquè jo he tallat les planxes i està tot calculat. A més, hi ha peces que en-

tren unes dins de les altres i no es poden modificar perquè després s'hauria de modificar tot. Quan construeixes segueixes una mecànica.

-Per a qui crea?

-Jo no faig mai res pensant en el que tu veuràs perquè si ho fes em prostituiria a mi mateix. Deixa'm fer el que jo vull perquè, si no, no seré jo. Mai faig una obra que em diguin el què haig de fer, si ha de ser així, ja no la faig. Perquè ser artista és crear, innovar, és la missió que tenim. Això ho he fet sempre, i potser en moments que necessitava feina ho hauria hagut d'acceptar, però no ho he fet. Tot i que l'escultura és l'element pobre de les arts plàstiques.

-Li treu hores de son la creació?

-Amb les peces grans encara gaudeixo fent les maquetes, anar al lloc i mirar-me-les. Gaudeixo quan dissenyo i quan dibuixo, però pateixo, perquè mai et surt com tu vols, i a vegades t'emprenyes, i t'ho tornes a mirar, tens una lluita interna. I a nits que no dormo, i m'aixeco... Sembla mentida amb els anys que porto dedicant-m'hi!

-S'hi guanya bé la vida?

-La feina que faig em permetria

treballar només 3 mesos i la resta de l'any descansar. Però no m'ho permet perquè sempre em van encarregant coses. A més, a vegades els he de dir que s'esperin perquè tinc massa feina i no ho puc fer.

-Algun projecte en ment?

-Ara aprofito els lapsus entre peça i peça per crear. Ara vull fer unes peces amb vidre corbat. Fa 3 anys que vull fer vidre, fer corbar el vidre i ja fa temps que hi vaig al darrere. Vull fer unes escultures en què el que faig amb ferro ho pugui fer amb el vidre, que sigui una filigrana. Ja sé que em costarà moltes hores de feina però gaudeixo explicant-t'ho, perquè és divertit.

-S'ha plantejat deixar-ho?

-Tinc tantes coses que no ho puc deixar. També s'ha de tenir en compte la part econòmica. Per a mi és un hobby que m'ha permès viure tranquil·lament. A més, m'agrada ajudar als grups de petits artistes que tinc aquí, al taller, i els hi pago els materials o els fulletons per fer una exposició. Quan veig que en una persona hi ha talent, no vull que es desaprofiti i se'n vagi a treballar d'una altra cosa. La societat necessita de l'art i és així com jo hi puc aportar una petita part meua.